

9 Klasse Kassebølle Friskole

Er det forkert?

Jeg vågner ved at hans svedige, store muskuløse krop gnubber sig op ad mig. Mit underliv bliver udfyldt, og jeg bliver mast ned i den hårde madras. Jeg prøver at sige nej, men det eneste der kommer ud af min mund er tomme ord og små mumlende ord som ingen vil lægge mærke til. Han stopper ikke, han bliver ved. Jeg har aldrig prøvet noget, der gør så ondt det er som menstruationssmerter gange 100. Men er det forkert, at han ikke stopper han tror jo jeg sover? Men vi er jo kærester, så det må være okay. Hans øjne er tomme og kolde og kigger ned på mine bryster.

Jeg vågner og ligger mig om på siden og kigger ind i hans øjne. Jeg husker tydeligt, hvad der skete i nat, han siger intet. Vi ligger bare i lang tid og kigger hinanden i øjnene. Jeg kan ikke få det ud af hovedet, for hvad skete der egentlig, er det forkert, for vi er jo kærester. Måske er det normalt, jeg har jo aldrig været i et seriøst fast forhold. Jeg er jo kun 13, han er 16, men vi er bare "meant to be". Måske havde han bare brug for noget, jeg havde jo sagt nej i går eftermiddags, så måske var han bare trængende. Det er vel også okay? Jeg føler mig lidt utryg i hans store arme, normalt er det ellers det tryggeste sted jeg kunne være. Men nu er det anderledes. Han er jo altid så sød, men der har egentlig altid været noget ved ham, hans mundvige svajer ned af, og han ser altid lidt sur ud, han er altid "trængende". Men sådan er han bare, det er alle drenge vel i et forhold. Men er det forkert?

Natten efter den mærkelige hændelse vågner jeg flere gange, ved følelsen af ham, oven på mig, men han er der ikke. Følelsen sidder fast i mig, jeg kan ikke sove, jeg bliver ved med at vågne og føle ham. Jeg har ondt, mit underliv kramper og spænder, og kan ikke falde til ro og følelsen kribler op til min mave. Jeg har aldrig haft sex. Troede aldrig min første gang skulle være sådan her. Den skulle være perfekt.

Jeg føler en tomhed, når jeg vågner, helt følelsesløs med et underligt tomt tankemylder. Tankerne tonser rundt i tomhed. Stilheden på mit værelse giver mig en uro og en stille sitren i min krop. Dynen der klamre, sig om min krop føles som ham. Burde jeg fortælle om "det" til nogen, eller skal jeg gå med de her tanker selv? Jeg ved ikke, hvad jeg ville gøre uden ham. Vores forhold er som en dans på røde roser, men for hver gang vi er sammen løsner et blad sig, og falder til jorden. Måske er vi nået til den hårde tynde stilk, så måske falder vi snart ned, måske er det på tide at stoppe, inden man falder så hårdt til jorden, at det gør ondt.

Vi skal sove sammen idag igen, og bare tanken om at jeg skal ligge så tæt på ham igen, giver mig en ubehagelig følelse, jeg får en kæmpe klump i halsen, jeg kan ikke få den væk. Jeg vågner igen ved at han ligger oven på mig... Er det forkert?

Tema: skal/skal ikke

Vinkel: Offeret

Virkemidler/genre: novelle

Udkast:

Feedback: